

[Gade]

Med de ret kritiske bemærkninger om indholdet håber jeg, udvalget får mulighed for grundigt at vurdere det, vi mener er problematisk i den nuværende situation, og især det, som vi tror er de vigtige ting i 1990'erne. Det er min hovedanke, at det faktisk ikke er det, der har været udgangspunktet for dette forslag, og det er kedeligt, når det er en lov, som bryder op og i hvert fald bliver erklæret for nyskabende. Det er ikke det, der har præget den.

Hanne Severinsen (V):

Også i lov om naturbeskyttelse er der tale om forenkling af et større lovkompleks. Når man taler så meget om ministerbemyndigelser, er det vigtigt at gøre sig klart, at når man sammen skriver love og derved også får bemyndigelserne mere frem i lyset, ser det voldsomt ud, men det behøver altså ikke at være voldsommere, end det har været tidligere.

Jeg hæfter mig først og fremmest ved, at bemyndigelser skal forhandles med de berørte organisationer, og derfor er jeg overbevist om, at ministeren vil sørge for, at der kommer nogle ordentlige bekendtgørelser ud af de bemyndigelser.

Det er vigtigt, at vi bevarer naturens mangfoldighed, og at vi sikrer gode levesteder for truede plante- og dyrearter. Det skylder vi fremtidige generationer. Derfor er det også vigtigt, at vi sammenholder beskyttelse af naturen med de manges adgang til den. Der skal vi have fundet den rigtige balance.

Jeg synes, det er udmærket, at amtet får indflydelse på, hvordan vi rent faktisk skal administrere adgangen, for – som også hr. Rønholt nævnte – der er en bestående retstilstand, og man kan sige, at det, vi sådan set gør, er at nedskrive, hvad der allerede sker – og det er måske ikke så dårligt – samtidig med at vi får nogle grønne råd, så vi kan diskutere, hvordan vi på en god måde afvejer på den ene side beskyttelsen af naturen og på den anden side adgangen til naturen.

Vi skal naturligvis også sikre, at den private ejendomsret bliver beskyttet, og derfor er det vigtigt, at man ikke kan komme for tæt på beboelsejendomme.

Vi synes, det er praktisk, at amtet nu får den fredningsbeføjelse, som hidtil har ligget i fredningsnævnet og Overfredningsnævnet. Det giver en mere fleksibel planlægning. Det er jo amtet,

der skal overskue, hvordan regionens fremtid skal blive. Det er også derved, amtet identificerer, hvor der er brug for beskyttelse, og det kan de altså gå i gang med.

Man har indarbejdet et naturklagenavn, og dets sammensætning skal vi se nærmere på, men jeg tror, man vil opdage, at da sammensætningen i virkeligheden ligner fredningsnævnet, er det måske ikke nogen dårlig løsning, man har fundet, nemlig at amtet bliver den udøvende kraft, som skal finde ud af, hvor problemerne ligger. Det synes jeg må være helt rimeligt. Nu har vi i 20 år haft amterne som et folkevalgt element, og det bliver dem, der skal varetage det åbne lands interesser, og vi må også regne med, at de er de bedste til det.

Jeg synes også, det er udmærket, at man afbureaukratiserer spørgsmålet om, hvordan kommunerne skal administrere beskyttelseslinjer i byzonen. Vi er helt overbevist om, at når man først har lavet beskyttelseslinjer, kan man i amter og kommuner læse indenad og administrere efter det.

Vi vil også, som vi gjorde ved behandlingen af planlovene, understrege, at vi tror, at de folkevalgte kan administrere det, og at det vil komme til at fungere udmærket. Der kan selvfølgelig godt som i vores parti være diskussion om biotopstørrelser og den slags, men jeg tror, at vi her har fundet en god balance. Vi vil i hvert fald arbejde på, at vi får en konstruktiv udvalgsbehandling om det.

Knud Lind (FP):

Jeg vil citere lidt fra dette lovforslag for ligesom at understrege, hvor galt det står til.

§ 3, stk. 3: »Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang gødskning er tilladt på de arealer, som er beskyttet efter stk. 1 og 2, og som hidtil har været gødet.«

§ 5, stk. 1: »Ministeren kan fastsætte regler om « dit og dat.

§ 5, stk. 2: »Ministeren kan fastsætte regler «.

§ 6: »Ministeren kan fastsætte regler «.

§ 7: »Ministeren kan fastsætte regler «.

§ 8: »Miljøministeren kan fastsætte regler «. Der er dog en lille nuance, men vi skal helt hen i § 8, før vi får den.

Sådan fortsætter det i én uendelighed. Man kan spørge sig selv, hvad årsagen er. Er det en enevældig miljøminister, eller er det embeds-